

عنوان مقاله:

اثر تیمار هیومیک اسید و نانوذرات نقره در افزایش عمر پس از برداشت گل شاخه بریده مریم رقم «سینگل»

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 28، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مجید امانی بنی

عبداله حاتم زاده - دانشگاه گیلان

علی نیکبخت

محمود قاسم نژاد - دانشگاه گیلان

سارا نیکخواه بهرامی

سهراب داورپناه

خلاصه مقاله:

یکی از گل های بریده مهم تجاری در دنیا گل مریم است که عمر نسبتا کوتاه پس از برداشت از مشکلات اصلی آن به شمار می رود. برای این منظور، آزمایشی در قالب طرح فاکتوریل با به کارگیری پنج غلظت مختلف هیومیک اسید و هفت غلظت نانوذرات نقره بر گل مریم رقم، سینگل، در محلول گلجای انجام گرفت. نتایج حاصل از آزمایش نشان داد که میزان کاهش وزن نمونه های تیمار شده با غلظت های ۲۵، ۵۰ و ۷۵ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید در روز سوم و ششم به طور معنی داری کمتر از سایر تیمار ها بوده است. هم چنین از نظر تأثیر هیومیک اسید روی عمر پس از برداشت و شاخص جذب آب غلظت های ۲۵ و ۵۰ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید مناسب تر از سایرین بودند به نحوی که عمر پس از برداشت در تیمار ۲۵ میلی گرم در لیتر تا ۲۵/۲ روز افزایش یافت. کاربرد نانو ذرات نقره با غلظت های ۵/۰ و ۱ میلی گرم در لیتر نانو ذرات نقره منجر به افزایش عمر پس از برداشت، میزان جذب آب، وزن تر، پروتئین کل و کاهش میزان پراکسیداسیون لیپید نسبت به شاهد شد به طوری که عمر پس از برداشت در تیمار ۱ میلی گرم در لیتر ۸۷/۲ روز افزایش نشان داد. بنابراین می توان بیان داشت که کاربرد هیومیک اسید و نانو ذرات نقره با غلظت های مناسب باعث بهبود خصوصیات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی شده و در نهایت ماندگاری گل بریده مریم را به طور مطلوبی افزایش خواهد داد.

کلمات کلیدی:

پراکسیداسیون لیپید، عمر پس از برداشت، گل مریم، نانو ذرات نقره، هیومیک اسید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1468254>

